

SENÁT

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

12. funkční období

**Těsnopisecká zpráva
Senátu Parlamentu České republiky
3. schůze**

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY SENÁT

12. funkční období

Těsnopisecká zpráva
3. schůze

Pořad 3. schůze

1. **Senátní tisk č. 343** – Zasedání Evropské rady (18. října 2018) - závěry
2. **Senátní tisk č. 14** – Informace vlády České republiky o výsledcích mimořádného jednání Evropské rady dne 25. listopadu 2018 (brexit)
3. **Senátní tisk č. 13** – Zasedání Evropské rady (13. a 14. prosince 2018) - komentovaný návrh pořadu jednání
4. **Senátní tisk č. 2** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů

12. funkční období
Obsah 3. schůze Senátu
Parlamentu České republiky

1. den schůze – 12. prosince 2018	1
<u>Jednání zahájil a řídil předseda Senátu Jaroslav Kubera.</u>	<u>1</u>
1. Informace vlády ČR o výsledcích jednání Evropské rady, která se konala ve dnech 18. - 19. října 2018 (senátní tisk č. 343).....	2
Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček	2
Senátor Václav Hampl.....	3
2. Informace vlády ČR o výsledcích mimořádné Evropské rady k brexitu, která se konala 25. 11. 2018 (senátní tisk č. 14)	4
Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček	4
Senátor Václav Hampl.....	5
Senátor Miloš Vystrčil	6
Místopředseda Senátu Jiří Oberfalzer	7
Senátor Tomáš Jirsa	7
Senátor Václav Hampl.....	8
Místopředseda Senátu Jan Horník.....	9
Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček	9
Senátor Václav Hampl.....	10
3. Informace vlády ČR o pozicích vlády a programu jednání Evropské rady, která se koná ve dnech 13. - 14. prosince 2018 (senátní tisk č. 13)	11
Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček	11
Senátor Václav Hampl.....	13
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Jan Horník.</u>	<u>14</u>
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 2).....	14
Ministr práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová.....	14
Senátor Vladislav Vilímeč	15
Senátor Václav Hampl.....	16
Místopředseda Senátu Jiří Oberfalzer	17
Senátor Michael Canov.....	19
Místopředseda Senátu Jiří Oberfalzer	21
Senátor Vladislav Vilímeč	21
Místopředseda Senátu Milan Štěch.....	22

Senátor Tomáš Czernin	23
Senátor Patrik Kunčar	24
Senátor Jiří Čunek	24
Senátor Ivo Valenta	25
Senátor Vladislav Vilímec	25
Senátor Vladislav Vilímec	26
Ministr práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová	26

Těsnopisecká zpráva
z 3. schůze Senátu
Parlamentu České republiky

1. den schůze – 12. prosince 2018

(Jednání zahájeno v 10.02 hodin.)

Jednání zahájil a řídil předseda Senátu Jaroslav Kubera.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera: Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, milí hosté, vítám vás na 3. schůzi Senátu. Tato schůze byla svolána na návrh Organizačního výboru podle § 49 odst. 1 zákona o jednacím řádu Senátu. Pokud budu zmiňovat jednotlivé paragrafy, jedná se o ustanovení zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů. Pozvánka na dnešní schůzi vám byla zaslána ve středu 21. listopadu 2018.

Z dnešní schůze se omluvili senátoři: Zdeněk Nytra, Jiří Růžička, Leopold Sulovský, Jiří Cieńciała, Ivo Bárek, Jiří Dienstbier, Karel Kratochvíle, Miroslav Nenutil, Jaromír Strnad, Pavel Štohl, Emilie Třísková, Petr Vícha a Zdeněk Papoušek.

Prosím vás, abyste se nyní zaregistrovali svými identifikačními kartami. Pro vaši informaci ještě připomenu, že náhradní identifikační karty jsou k dispozici u prezence v předsálí Jednacího sálu.

A nyní podle § 56 odst. 4 určíme dva ověřovatele této schůze. Navrhuji, aby ověřovateli 3. schůze Senátu byli senátoři Miroslav Adámek a Miroslav Balatka. Má někdo z vás připomínky k mému návrhu? Žádné nevidím, přistoupíme tedy k hlasování. (Znělka.)

Budeme hlasovat o návrhu, aby ověřovateli 3. schůze Senátu byli senátoři Miroslav Adámek a Miroslav Balatka.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové č. 1** se ze 46 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 24 pro vyslovilo 46, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat a ověřovateli této schůze Senátu byli určeni senátoři Miroslav Adámek a Miroslav Balatka.

Nyní přistoupíme ke schválení pořadu 3. schůze Senátu. Upravený návrh pořadu 3. schůze Senátu v souladu s usnesením Organizačního výboru vám byl rozdán na lavice.

Organizační výbor navrhuje, abychom vyřadili z pořadu schůze bod Volba člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů, neboť prezident republiky nepředložil v Senátu v zákonem stanovené lhůtě žádného kandidáta.

Dále Organizační výbor navrhuje vyřadit senátní tisk č. 271 – Vládní návrh, kterým se předkládá Senátu Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii – který byl přesunut na 4. schůzi Senátu.

Má někdo z vás nějaký další návrh na změnu či doplnění pořadu schůze? Nikoho nevidím, budeme tedy hlasovat o pořadu schůze tak, jak jsem ho předložil.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku, kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové č. 2** se z 53 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 27 pro vyslovilo 53, proti nebyl nikdo. Návrh pořadu byl schválen.

Prvním bodem našeho jednání je

1.

Informace vlády ČR o výsledcích jednání Evropské rady, která se konala ve dnech 18. - 19. října 2018 (senátní tisk č. 343)

Informaci máme jako senátní tisk č. 343 z 11. FO. S informací nás seznámí ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček, který dnes zastupuje předsedu vlády Andreje Babiše. Vítejte v Senátu, pane ministře, a máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, dovoluji mi nejprve omluvit pana premiéra, který se dnes nemůže, bohužel, vašeho zasedání zúčastnit.

Dovoluji mi, abych vám představil nejprve hlavní výsledky jednání říjnové Evropské rady. Na tomto zasedání se intenzivně řešily otázky migrace, vnitřní bezpečnosti, hospodářské a měnové unie a také brexitu.

V případě migrace Evropská rada v říjnu konstatovala, že hlavní krize již pominula. Poté, co byla v minulých letech zastavena nekontrolovaná migrace přes Turecko a Západní Balkán, podařilo se také výrazně snížit migrační tok přes Libyi, tudíž středomořskou cestou. Na druhé straně ale v posledních měsících zesílila migrace přes Maroko do Španělska. To ukazuje, že situaci je třeba se dále věnovat. Nicméně podle všech statistik jsme se dostali na čísla, která jsou nižší, než byla migrační čísla v roce 2013.

Vzhledem k tomu se členské země dohodly na potvrzení důrazu na spolupráci s Afrikou, tak aby se i do budoucna migraci předcházelo. Toto je plně v souladu s pozicí České republiky.

V této souvislosti je třeba zmínit, že předseda vlády absolvoval minulý týden návštěvu Maroka, kde otázku migrace řešil přímo s tamní vládou.

Říjnová Evropská rada dále vyzvala mimo jiné k urychlenému projednání nových návrhů Evropské komise ohledně Frontexu, azylové agentury a návratové směrnice. V tomto kontextu se podařilo České republice prosadit do závěrů Evropské rady důraz na zachování odpovědnosti členských států za azylové řízení a ochranu hranic, stejně jako potřebu efektivního vynakládání prostředků určených na tuto oblast.

V případě vnitřní bezpečnosti, tak jedním z hlavních témat právě byla tato otázka. Představitelé členských států podpořili zvyšování odolnosti EU vůči hybridním a kybernetickým hrozbám. Toto téma se objeví i v závěrech prosincové Evropské rady, k tomu se dostaneme později.

Státníci také vyzvali orgány EU k dokončení rozpracovaných legislativních návrhů v oblasti bezpečnosti před koncem tohoto volebního období. Tudíž do poloviny příštího roku.

Týká se to například šíření teroristického obsahu online, praní špinavých peněz či návrhu ohledně kybernetické bezpečnosti.

Evropská rada ve svých závěrech zdůraznila několik zásadních témat, které jsou také prioritami naší země, ať už je to spolupráce policejních složek či zlepšení interoperability IT systémů a databází.

Na plenárním zasedání Evropské rady proběhl ve čtvrtek 18. října eurosummit formou oběda. Toto jednání bylo opět v inkluzivním formátu, tedy za přítomnosti 27 členských států. Na jednání byl zhodnocen pokrok v prohlubování Hospodářské a měnové unie, na základě prohlášení červnového eurosummitu, a to především dokončení Bankovní unie, reformy ESM a vytvoření Evropského systému pojištění vkladů, tzv. EDIS. Tato témata budou také na programu dalšího jednání eurosummitu tento pátek.

V případě brexitu k dosažení dohody na podmínkách vystoupení Spojeného království z EU na říjnovém summitu oproti očekávání nedošlo, což předpokládám, že všichni jste vnímali. Britská premiérka na jednání nicméně ujistila, že její země je ochotna konstruktivně jednat o tom, jak zakotvit do výstupové dohody pojistku, že za žádných okolností nedojde k vytvoření tvrdé hranice na irském ostrově, tzv. backstop.

Jednání na toto téma pak pokračovala i v následujících týdnech. Vyústila ve svolání mimořádného summitu 25. listopadu.

Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera: Děkuji, pane navrhovateli. Prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Informaci projednal VEU. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 343/1. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Václav Hampl, který má slovo. Máte slovo, pane senátore.

Senátor Václav Hampl: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo, vážený pane ministře, dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Je to tak, evropský výbor projednal tuto informaci. Neshledal v závěrech Evropské rady nic, co by bylo v nějakém rozporu s mandátem, který jsme před zasedáním Evropské rady projednávali. Neshledali jsme tam ani nic nějak zásadně nového oproti agendě, kterou tady opakovaně dlouhodobě probíráme. Čili výsledek našeho projednání byl nakonec stručný. Doporučit vám vzít tuto informaci na vědomí. Děkuji.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera: Děkuji vám, pane kolego. Prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Otevírám rozpravu. Do rozpravy se nikdo nehlásí, takže rozpravu končím. Není se tedy k čemu vyjadřovat. Budeme hlasovat po znělce o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že v **hlasování č. 3** se z 57 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 29 pro vyslovilo 53, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

My budeme pokračovat.

2.

Informace vlády ČR o výsledcích mimořádné Evropské rady k brexitu, která se konala 25. 11. 2018 (senátní tisk č. 14)

Informaci jste obdrželi jako senátní tisk č. 14. S informací nás opět seznámí ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček, který opět zastoupí předsedu vlády Andreje Babiše. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedo, vážené senátorky, vážení senátoři. Mimořádná Evropská rada k brexitu byla narychlo svolána na neděli 25. listopadu, po předchozích dramatických dnech měla tato Evropská rada nakonec hladký průběh. Lídři se ve formátu EU27 nejprve krátce sešli s předsedou Evropského parlamentu Tajaním, který pogratuloval hlavnímu vyjednaváči Michelu Barnierovi, Evropské komisi a předsedovi Evropské rady, za dojednanou dohodu o výstupu Spojeného království z EU. Já jsem přesvědčen, že dohoda představuje maximum možného v daném časovém rámci a za daných pozic, jak na straně Spojeného království, tak na straně EU. Ta jednání probíhala skutečně do poslední chvíle, včetně dořešení některých výhrad ze strany některých členských států, jako bylo například Španělsko.

Podle mého názoru se jedná o mimořádný úspěch vyjednávacího týmu Michela Barniera, jakož i jednotlivých členských států, které pozici hlavního vyjednávače EU určovaly.

České priority pro výstupovou dohodu byly dosaženy, což jsme i veřejně deklarovali. Výstupová dohoda zaručuje přechodné období min. do konce roku 2020, během kterého bude v 99,9 % případů na Spojené království pohlíženo jako na členský stát.

Čeští občané, kteří až do konce tohoto období přicestují do Spojeného království, si budou moci zažádat o nový status usazeného občana, který jim zaručí doživotní postavení obdobné s dosavadním postavením, jakožto občana EU.

Během tohoto přechodného období bude rovněž sjednán budoucí vztah, jehož rámec zakotvuje právě politická deklarace, která byla vedle výstupové dohody také přijata. Daný časový rámec tak umožní podnikatelům přizpůsobit se nové situaci, aniž by došlo k chaotickému vystoupení. Pokud by se ukázalo, že tento časový rámec je pro nalezení řešení budoucího vztahu nedostatečný, je zde také možnost přechodné období jedenkrát prodloužit, až o dva roky.

Dosažené znění obou dokumentů považuji za zásadní úspěch a projev evropské jednoty. Co se týká budoucího vztahu, tak premiérka Mayová opětovně připomněla, že Spojené království neopouští Evropu, ale pouze EU. Budoucí spolupráce by měla být co nejužší, zejména ale nejen v oblasti zahraniční politiky a obranné spolupráce. Samozřejmě se jedná jen o jednu stranu dohody. Mnohé teď bude záviset na dalších krocích britské vlády, což pravděpodobně sledujete i v médiích.

Víme rozporuplné informace o stavu politické scény ve Spojeném království v posledních týdnech, odložení hlasování v House of Commons, tzv. meaningful vote, které mělo proběhnout v podvečer 12. prosince, které mělo být prvním krokem k ratifikaci dohody z britské strany, tak bylo odvolání z důvodu očekávaného negativního výsledku. Premiérka Theresa Mayová se tak ještě tento týden vrací do Bruselu, ve snaze sjednat ústupky, které by jí zaručily souhlas parlamentu. Parlamentní debata však byla velice napjatá, bude velice těžké

nalézt řešení, které by sněmovnu uspokojilo. Sama premiérka navíc připustila, že je zapotřebí být realističtější tváří v tvář tomu, co odchod Spojeného království z EU přináší, co reálně znamená. Není možné tudíž zrušit vše a ničím se nezavázat, taková dohoda podle našeho názoru neexistuje. Z povahy věci existovat ani nemůže.

I z tohoto důvodu byl svolán na konec tohoto týdne summit ve formátu členských států EU27, který bude na základě čl. 50 řešit právě vystoupení Spojeného království. Bavit se bude právě o dalších krocích v kontextu posledního vývoje ve Spojeném království. Neočekává se však znovuotevření dohody, už to celá řada evropských politiků také, včetně nás, avizovala, že nepředpokládáme, že by bylo možné se Spojeným královstvím se vrátit k jednacímu stolu a znovu některé body výstupové dohody otevřít.

Původní plány rovněž počítaly s jednáním Rady pro obecné záležitosti v příštím týdnu, s cílem projednat a přijmout balík dokumentů, umožňující posunout proces na evropské straně dále. Jeho hlavními částmi byly návrh rozhodnutí rady k podpisu a návrh rozhodnutí rady ke sjednání výstupové dohody, jakož i právně a lingvisticky odladěný text samotné dohody. Tímto krokem by byly završeny procesní požadavky pro postoupení textu Evropskému parlamentu k ratifikaci.

Dámy a pánové, brexitový proces i ve své výstupové části nás tak bude ještě nějakou dobu provázet. I proto se ČR stále připravuje na všechny možné výsledky tohoto procesu. Jednotlivé resorty tak nyní například analyzují legislativu, s cílem identifikovat potřeby příslušných změn v případě neratifikace dohody ze strany Spojeného království. Prioritní je pro nás zajištění práv našich občanů, žijících ve Spojeném království, a naopak také práv občanů Velké Británie, žijících na území ČR.

Považujeme to za základní předpoklad, že toto musí být řešeno v rámci reciprocity. Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera: Děkuji, pane ministře. Prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Informaci projednal VEU. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 14/1. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Václav Hampl, který má slovo. Prosím, pane senátore.

Senátor Václav Hampl: Děkuji, vážený pane předsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové. Evropský výbor projednal i tuto informaci. Měli jsme k dispozici, máte vy také k dispozici, ten vlastní text politického prohlášení o budoucích vztazích mezi EU a Velkou Británií. Nicméně, my jsme se nevyjadřovali k tomu textu jako k takovému, protože to je skutečně výsledek vyjednávání velmi komplikovaného, jehož naprosto esenciální součástí nebo esenciálním předpokladem, který se podařilo udržet, byl skutečně jednotný postoj všech zemí sedmadvacítky. V tuto chvíli skutečně nemá cenu nějak se nimrat v tom textu. Myslím, já osobně, že z pohledu ČR je zcela v pořádku. Čili my ten text jako takový jsme nekomentovali, ale spíše ten proces nebo to, na co je potřeba se připravit.

Jak ten stav vypadá, jak vypadal v momentě, kdy to evropský výbor projednával? To bylo začátkem prosince. Jak vypadá dnes? Všichni víceméně tušíme. Hluboká rozpolcenost jak na politické scéně, tak do úrovně domácností a rodin ve Velké Británii v této věci. A skutečně je to velmi obtížná možnost k tomu, aby to tam jakoby dospělo k něčemu rozumnému. Čili je zcela racionální, abychom se velmi vážně připravovali na tu velmi nešťastnou variantu, že přijde 29. března a žádná dohoda schválená nebude. To je scénář, který je mimořádně

černý. Zejména tedy z hlediska obchodních vztahů, ale i třeba různých bezpečnostních vazeb a podobně. Je samozřejmě na místě udělat maximum pro to, aby k tomu nedošlo. Ale třeba to, že vyjednavací EU skutečně neustoupili z toho, že stojí za Irskem, za tím závažným, hlubokým, velmi nebezpečným problémem, kterým je severoirská hranice. To si myslím, že je věc, která je zcela správně. Je na místě, aby prostě v této věci ústupky nebyly. A to je vlastně ten hlavní problém, který momentálně Britové mají.

Čili naše usnesení, které vám předkládáme, je vzít informaci na vědomí. To si myslím, že je tak jako maximum, co můžeme v této věci rozumně udělat. Ale dodáváme k tomu, že je na místě si začít dělat domácí úkol, připravovat se na tu možnost toho no-deal brexitu. Alespoň mít přehled toho, co by to pro nás znamenalo legislativně, jaké legislativní úpravy my bychom měli udělat.

Já mám informaci o tom, že samozřejmě úvahy a nějaké předběžné práce na toto téma na různých resortech více nebo méně nějak běží. Ale to navržené usnesení je skutečně výslovně požádat vládu, aby nám soupis toho, co se dá v případě no-deal brexitu očekávat, aby nám předložila. V tomto případě, normálně to moc neděláváme, ale v tomto případě tam navrhujeme přidat i datum 11. ledna, protože celá ta věc je termínovaná tím 29. březnem, čili tady je docela na místě chtít i konkrétní termín, tak, abychom zase my měli čas ještě se na to trošičku podívat a připravit se na to, co nás čeká.

Tolik za mě jako zpravodaje. Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera: Děkuji vám, pane kolego. Prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Otevírám rozpravu, do které se hlásí pan místopředseda Jiří Oberfalzer. (Jiří Oberfalzer: Dávám přednost Miloši Vystrčilovi.) Ano, dává přednost panu předsedovi klubu ODS Miloši Vystrčilovi. Máte slovo, pane předsedo.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já děkuji mému ctěnému kolegovi Jiřímu Oberfalzerovi, že mi dal přednost. Je to kvůli tomu, že my máme potom, pane ministře, tiskovou konferenci, já jsem vázán časem, proto tedy poté, co tady vyslovím jakýsi dotaz nebo komentář, se vzdám. Není to neslušnost, je to prostě moje povinnost, se kterou nemůžu kvůli médiím nic dělat. Já chci říct jenom k té věci, o které vy jste se, pane ministře, zmiňoval, jeden poznatek. My jsme jako VUZP navštívili Velkou Británii za účelem toho se seznámit zejména s postupem elektronizace veřejné správy. Jediné, co jsme slyšeli, když jsme se s kýmkoliv potkali, byl brexit. O brexitu a o jeho důsledcích jsme se samozřejmě bavili nejen, řekněme, s poslanci parlamentu anglického nebo britského, ale také s našimi zástupci na zastupitelském úřadu. Tam zazněla jedna velmi důležitá věc, kterou já si tady dovoluji tlumočit, která se týká našich lidí, kteří dnes ve Velké Británii žijí, pracují, nachází se poměrně ve velmi nejistém postavení. To byla prosba, aby náš stát, řekněme, potažmo ministerstvo zahraničních věcí v maximální míře posílilo konzulární úsek. To znamená, zejména finančně, tak, aby skutečně ti lidé, kteří potřebují pomoci, se té pomoci doptali a té pomoci se jim dostalo, protože s těmi věcmi, které se týkají brexitu, kromě těch velkých problémů, které možná dneska vyústí i koncem paní premiérky, souvisí řada malých problémů, týkajících se jednotlivých lidí, kteří tam jako čeští občané fungují. My bychom se měli o ně postarat. Pokud se o ně máme postarat dobře, tak je potřeba jednoznačně ten konzulární úsek posílit. Pokud vy mi dneska odpovíte nebo nám tedy odpovíte, že se chystáte min. v milionech korun tak učinit, tak si

myslím, že prokážete občanům v ČR, kteří se dnes zdržují ve Velké Británii a pracují tam, nebo jsou tam za jiným účelem, velkou službu a velkou pomoc.

Děkuji za pozornost a ještě jednou děkuji panu kolegovi Oberfalzerovi.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera: Děkuji. Dalším přihlášeným je místopředseda Senátu Jiří Oberfalzer. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda Senátu Jiří Oberfalzer: Pane předsedo, pane ministře, kolegyně, kolegové. Já mám jenom takovou poznámku na okraj. Také neznám úplné technické dohody, sledoval jsem ten proces, musím říct, že z něho mám rozpačité dojmy. A možná, že slovo rozpačité je takové až příliš velkorysé. Připomeňme si, že to všechno začalo výroky pana Junckera, že odchod z EU musí Velkou Británii bolet. Mně se zdá, že to předznamenalo průběh těch jednání, že smyslem těch jednání bylo, aby to opravdu Británii bolelo, aby ta dohoda byla, pokud možno, výhodná pro Evropu, pokud možno, nepříliš výhodná pro Velkou Británii. Dostali jsme se do nějakého závěru, samozřejmě, že když politici přijmou nějaké zásadní rozhodnutí, a teď ono k jeho naplnění vede dlouhá cesta, objeví se mnoho lidí, kteří pochybují. My to teď pozorujeme v okolí paní premiérky Mayové, že jí odpadají kolegové, kteří s ní ten proces začali. Já musím říct, že si jejího postoje velice vážím, vážím si toho, jak zodpovědně přijala tento úkol, ačkoli, jak se dnes všeobecně ví, sama pro brexit nehlasovala. Nicméně, je to zadání. Je to zadání od občanů v referendu. Ona za ním jde.

To, že cítím, že EU skutečně chce, nikoli jak jsme my v předsednictví říkali, něco oslavit, ale naopak to osolit Velké Británii, cítím i z toho závěru. Premiérka usiluje o to, aby aspoň nějakými mimosmluvními deklaracemi nebo stanovisky mohla uklidnit obavy, co se týká hranic s Irskem. Tady prostě už naráží do zavřených dveří. Angela Merkelová i prezident Macron jí v podstatě řekli, že už není o čem jednat, že už se s ní bavit nebudeme. Já se tomu opravdu divím.

Velká Británie se velice podílela na vzniku Evropské unie. Její účast v tomto procesu byla klíčová i ze symbolického hlediska. Chce odejít. A protože stále doufám, že Evropské unie je dobrovolným společenstvím svobodných zemí, tak si myslím, že by ten odchod měl tomu také odpovídat. A že by měli ti zůstavší přistupovat k ní jako k zemi, se kterou chtějí mít i nadále co nejlepší vztahy, a se kterou rozhodně nechtějí vykopat nějakou frontovou linii příští studené války.

Myslím si, že na tom nemůže vydělat nikdo. Postup, který Evropské unie teď volí v tom závěru, vypadá, že si přeje, aby nakonec celá ta věc v britském parlamentu zkrachovala. A to znamená, došlo k tomu divokému odchodu, ale to přece není výhodné nejen pro Velkou Británii, to přece není výhodné ani pro Evropskou unii. A myslím si, že by tady bylo namísto vidět trochu více vstřícnosti a skutečně, kdyby účastníci toho procesu více mysleli na to, co bude potom, více mysleli na to, v jaké pozici bude Británie vůči Evropské unii a jaké vztahy s ní chce Evropská unie zachovat. A nejde mi jenom o technické, ale o tu symbolickou hodnotu. A o tu se teď hraje.

Byl bych velice rád, pane ministře, kdyby bylo možno prosadit takovýto pohled ze strany členů Evropské rady. Děkuji.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera: Děkuji, pane senátore, dalším přihlášeným je pan senátor Tomáš Jirsa. Máte slovo, pane senátore.

Senátor Tomáš Jirsa: Vážený pane předsedo, pane ministře, dámy a pánové.

Já se připojuji ke kolego Oberfalzerovi, ty vzkazy hned po brexitu nebyly jenom, že brexit musí bolet, ale když si vzpomenete, ty vzkazy zněly, že musíme potrestat Británii za brexit. Musíme potrestat Brity za brexit. A ta dohoda pravděpodobně, protože to paní premiérka Mayová odložila, pro většinu britského parlamentu není jenom problematická vzhledem k Irsku, ale jako celek. A součástí toho vzkazu, že s nimi už nebudeme jednat, bylo minulý týden i to, že je možné přece vypsát nové referendum o brexitu, tak, jak je to zvykem o Evropské unii. Vzpomeňme si na hlasování o Lisabonské smlouvě.

Takže já souhlasím se závěry pana Oberfalzera a poprosil bych pana ministra, aby se při těch jednáních pokusil být k Evropské radě vstřícný k Británii a pokoušet se najít nějaké nové řešení, které by Británii vyhovělo. Protože tak, jak jsme od začátku vedli to jednání, tak jsme všichni viděli, že to vede k potrestání Britů za brexit. Děkuji vám.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera: Děkuji, poslední přihlášený je pan senátor Václav Hampl.

Senátor Václav Hampl: Děkuji. My jsme v evropském výboru sledovali brexit nechci říct od začátku, dokonce před tím, než na něj došlo. Už rok před tím, než došlo k hlasování o brexitu, tak jsme navštívili Velkou Británii, mluvili jsme o tom riziku, které tam je, navštívili jsme Irsko, navštívili jsme severoirskou hranici. V rámci COSACu setkání evropských parlamentů členských států byl pokaždé brexit na programu a mluvilo se o něm. Takže si troufám říct, že ten proces jsem sledoval průběžně dosti pečlivě a musím říct, že ta vedení opravdu fakt nejsou vedená snahou, aby to Británii bolelo. To, že okamžitá první emoční reakce předsedy Junckera na výsledek toho referenda nebyla šťastná, to je evidentní. To, že on občas umí říct věci, které je pak potřeba nějak žehlit, to je pravda, ale faktické zadání pro vyjednávače bylo dohodnout co nejlepší deal, aby fungoval pro Evropskou unii, aby pro nás fungoval.

To, že no-deal brexit bude bolet nás... On bude bolet Británii evidentně, strašně, ale to, že bude bolet nás, to přece všichni dávno vědí. Chápat to tak, že Evropské unie to teď schválně řídí k no-deal brexitu, abychom tu Británii potrestali, to si žádný kloudný politik nemůže vůči svým občanům a vůči svým byznysům dovolit.

BMW by vyneslo každého německého politika v zubech, kdyby se dozvědělo, že něco takového dělá schválně. Takže tady si myslím, že opravdu ta míra dobré vůle dohodnout, co jde. Ale tady trošku narážíme na to, že se pokoušíme... Nebo Theresa May se pokouší vyřešit kvadraturu kruhu. Současně udělat, aby v Severním Irsku byla hranice, a současně, aby tam nebyla. A ono to pořád nějak nechce jít.

Dneska opravdu jediný problém, jediný doopravdický problém, který s brexitem je, je backstop, je ta severoirská hranice. To je to jádro, na kterém se to teď celé láme. A to je věc, kde se opravdu nemůže ustoupit. Tam opravdu hrozí, že lidi zase vytáhnou ze sklepů samopaly a po dvaceti letech budeme tam, kde jsme byli před Velkým pátkem, před velkopáteční dohodou. Takže já si myslím, že tady opravdu všechna vstřícnost, všechno je důležité, ale pokud jde o tu severoirskou hranici, tam si není dobře hrát se sirkami ve stohu.

A já jsem ještě chtěl říct k tomu, co říkal pan ministr ve svém úvodním expozé. On tam zmínil to, že naší prioritou momentálně je zajištění práv našich občanů, kteří se zdržují ve Velké Británii. Je to jistě záslužné, ale já myslím, že také důležitou prioritou je co nejvíce napomoci k tomu, aby pokud možno obchodní vztahy byly co nejméně narušené. Ono je to těžké, ony budou

narušeny, ale tohle ochránit a plus ty věci bezpečnostní a obranné spolupráce. To si myslím, že jsou velmi vysoké priority, které by pokud možno měly co nejlépe přežít i ten no-deal odchod. Děkuji.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera: Děkuji a dalším přihlášeným je místopředseda Senátu Jan Horník.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře. Já jsem jenom chtěl navázat tady na kolegu Miloše Vystrčila, protože jsme se zúčastnili cesty do Anglie, kdy se tam zrovna v tu dobu v Londýně projednávaly ty aktuální záležitosti, o kterých tady teď mluvíme. A já chci hrozně moc požádat pana ministra, protože doopravdy je to vážné, konzulární oddělení v Londýně, nebo potom v jiných městech, v podstatě nemá dostatek sil na to, aby ten případný nápor zvládlo. Jsou i osobnostně podhodnocení, protože tam nemají pracovníky. Čili já chci požádat – protože, jak to řekl můj předřečník tady, pan předseda Hampl – nejedná se jen o ty osoby, které tam jsou, o kterých taky úplně přesně nevíme, kolik jich tam je, protože ne všechny jsou zaevidované. A jsou tam zejména podnikatelské vztahy s Velkou Británií. A to samozřejmě všechno spolu souvisí. Čili ho chci moc a moc požádat, vím, že to není moderní v současné době, že finanční prostředky na různá velvyslanectví, posílení a konzulární oddělení apod., je problém. Nicméně tady máme problém, před kterým stojí Evropské unie, všichni zatím přistupovali, nikdo zatím nevystoupil.

Vzpomeňte si na rok 1993, kdy jsme vystupovali, nebo když jsme se rozdělili se Slovenskem, tak taky nikdo nevěděl, co bude druhý den. Co pak bylo na hranicích, jak se ty věci v záběhu dávaly dohromady. Asi si dovedeme domyslet, co nastane na pobřeží v Denveru a v ostatních místech, která jsou tam tou spojnici, jak se možná ucpe celá ta dopravní tepna. To jsou výzvy.

Já bych si taky nemyslel, že to, co tady bylo řečeno předtím, že to děláme my, jako jedna členská země, Velké Británii naschvál. To si nemyslím. Oni si tu cestu většinou zvolili, čili my bychom se měli snažit v budoucnosti co nejlépe spolu spolupracovat. A pro toto všechno bychom měli mít ta naše tykadla, což je tedy velvyslanectví a konzulární zastoupení, mít na tu novou dobu, kterou očekáváme, která asi nastane, ale nevíme, co nás přímo bude čekat, tak abychom na ni byli připraveni. Takže hrozně moc o to prosím. Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera: Děkuji, pane senátore, do rozpravy se nikdo další nehlásí, takže rozpravu končím a ptám se, zda si přeje vystoupit k proběhlé rozpravě navrhovatel? Ano, přeje. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři.

Já bych v první fázi reagoval na otázku konzulární činnosti České republiky ve Velké Británii. My jsme si samozřejmě vědomi toho, že ať bude brexit tvrdý či na základě dohody, tak to bude stejně vyžadovat posílení našeho konzulárního zastoupení ve Spojeném království. Z tohoto důvodu bude také na počátku příštího roku otevřen nový generální konzulát v Manchesteru. Na tom se již delší dobu pracuje. Zároveň také s ohledem na potřeby našich občanů dlouhodobě žijících ve Velké Británii, tak již máme zřízenou pevnou linku, kde se mohou konzulárních pracovníků dotazovat. Je poměrně široce zajištěna informovanost našich občanů o dopadech brexitu na jejich postavení. V tomto ohledu děláme

maximum možného. A také samozřejmě nyní čekáme na tu podobu, v jaké brexit bude probíhat. Samozřejmě něco jiného bude, pokud zde bude přechodné období, něco jiného bude, pokud ze dne na den Británie přestane být plně členem Evropské unie a vlastně se bude muset řešit status našich občanů na bilaterální bázi.

Ohledně brexitu v té obecnější rovině se zde přihlásím k tomu, a souhlasím i s tím, co zde říkal pan zpravodaj, a to, že na počátku mohla padat některá emotivní vyjádření na obou stranách, to neznám, že ta jednání probíhala tak, aby Evropské unie Spojené království poškodila. Samozřejmě brexit a vůbec to jednání o brexitu poškozují již nyní obě dvě strany. Brexit, ať bude tvrdý, nebo nebude, tak přinese ekonomické škody oběma stranám v oblasti obchodu, investic, kapitálových trhů.

Takže pro nás by pochopitelně nejvýhodnější byl no-brexit, ale ta varianta momentálně není na stole, i když ten míč je na straně Spojeného království, protože Evropský soudní dvůr přijal usnesení, že Británie může samozřejmě deaktivovat článek 50 jednostranně. V tuto chvíli bylo nicméně dosaženo dohody, jejíž jednání trvalo celou řadu měsíců. A také bylo těžké nalézt shodu napříč EU 27 na jejím znění. Já jsem zmínil, že třeba i Španělsko do poslední chvíle vznášelo technické problémy ohledně statusu Gibraltarů, Kypr... Mohl bych zde jmenovat skutečně celou řadu členských států, které na poslední chvíli nakonec s dohodou souhlasily. Teď byly jejich výhrady zapracovány, proto se také domnívám, že po dosažení této dohody není už tak možné znovu toto otevírat, protože by to mohlo ohrozit jednotu EU 27. Nicméně dohoda v této podobě není nic, co by Británii záměrně poškozovalo, je to vyvážený kompromis. A klíčové také je to, že máme v té dohodě přechodné období, kdy se bude řešit budoucí podoba vztahů, včetně obchodních vztahů, včetně hranice, včetně konzulárních záležitostí. A to bude právě možné s dostatečným časem řešit.

Samozřejmě dva roky může být krátká doba a možnost prodloužení o další dva roky je samozřejmě pozitivní. Nicméně víme, že i s ohledem na vnitropolitickou situaci ve Velké Británii otázka nějakých ad hoc nebo ex ante garancí na podobu této závěrečné dohody o podobě budoucích vztahů není možná, protože není možné předjímat, jak tato jednání budou také vedena. Děkuji.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera: Děkuji vám. Nyní uděluji slovo zpravodaji panu senátoru Václavu Hamplovi, aby nás seznámil s proběhlou rozpravou. Máte slovo, pane senátore.

Senátor Václav Hampl: Děkuji, já jenom shrnu, že v rozpravě vystoupilo 5 senátorů. Mohu-li to velmi stručně parafrázovat, v zásadě zněly výzvy k vstřícnosti vůči Velké Británii a k řešení konzulární situace, nicméně nepadl žádný návrh, pokud jde o usnesení. Takže vás poprosím o podporu usnesení, které vám navrhl Evropský výbor. Děkuji.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera: Děkuji a můžeme přistoupit k hlasování.

Budeme hlasovat o návrh usnesení tak, jak jej přednesl senátor Václav Hampl. V sále je aktuálně přítomno 64 senátorek a senátorů, aktuální kvórum je tedy 33.

A já zahajuji hlasování. A prosím, kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové č. 4** se z 65 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 33 pro vyslovilo 59, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

A já děkuji předkladateli a panu zpravodajovi.

Postoupíme k dalšímu bodu, kterým je

3.

Informace vlády ČR o pozicích vlády a programu jednání Evropské rady, která se koná ve dnech 13. - 14. prosince 2018 (senátní tisk č. 13)

Informaci jste obdrželi jako senátní tisk č. 13. A s informací nás seznámí ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři.

Zasedání Evropské rady zítra a pozítří má na programu dlouhodobý rozpočet Evropské unie, vnější vztahy, migraci, vnitřní trh a další otázky. Následně na Evropskou radu pak naváže zasedání Eurosummitu k procesu prohlubování hospodářské a měnové unie.

V případě evropského rozpočtu, tak zítra proběhne první věcná debata o víceletém finančním rámci na úrovni Evropské rady. Půjde hlavně o prezentaci pozic jednotlivých států k dlouhodobému rozpočtu EU. Rakouské předsednictví připravilo takzvaný negociační balíček, který obsahuje klíčové otázky, které bude muset Evropská rada politicky rozhodnout. Jeho schválení se ale určitě nedočkáme před volbami do Evropského parlamentu. A jak bylo avizováno Evropskou komisí, v tuto chvíli se předpokládá, že přijetí víceletého finančního rámce by mohlo proběhnout na podzim příštího roku, ideálně v říjnu.

Zítra si Evropská rada nejspíš vytyčí cíl právě pro dosažení této dohody, tak, jak ji nastínila Evropská komise. Vláda ČR tento postup podporuje. Debata o rozpočtu je určitě klíčová a nesmí se zbytečně uspěchat. Chceme dohodu, která bude dostatečně vyvážená a bude chránit naše zájmy v Evropské unii. Jakousi přípravou na prosincovou Evropskou radu byl už i summit Přátel koheze na konci listopadu v Bratislavě, kterého se zúčastnil i premiér Babiš. Je úspěch, že se široké skupině Přátel koheze podařilo vydat společnou deklaraci k příštímu rozpočtu EU. Pro Vládu ČR bude zásadní bránit v příštích měsících zachování adekvátního financování tradičních politik, zejména koheze a také zemědělství.

Klíčové bude především to, jakým způsobem se bude s prostředky nakládat. Vláda proto prosazuje co největší flexibilitu, tak, aby sám členský stát mohl rozhodovat o svých investičních prioritách. A jsme přesvědčeni, že víme nejlépe, kde jsou peníze potřeba a kde bude jejich investování skutečně efektivní. V případě vnějších vztahů bude Evropská rada řešit ve světle poslední události v Azorském moři také vztahy s Ruskem. Česká republika se k situaci mezi Ruskem a Ukrajinou jasně vyjádřila. Podporujeme, aby i Evropská rada zaujala k této konkrétní stanovisko.

Pokud jde o sankce, pozice ČR i EU je dlouhodobě jasná a stabilní. Platnost sankcí je navázána na plnou implementaci minských dohod. Naplnění těchto dohod je jedinou cestou pro vyřešení situace. O aktuálním stavu implementace těchto dohod budou na Evropské radě informovat německá kancléřka a francouzský prezident. Je to i z důvodu toho, že byl znovu aktivován normanský formát, který má přispět právě k řešení konfliktu na východní Ukrajině.

Dále by nejvyšší představitelé členských států měli na Evropské radě prodiskutovat spolupráci s Afrikou a přípravu únorového summitu EU s Ligu arabských států.

Vláda České republiky tento summit vítá a jednoznačně podporuje posílení spolupráce s třetími státy, v kontextu prevence migrace především. Proto Česká republika toto už úspěšně dělá. Jsme velmi aktivní v podpoře afrických partnerů ať už skrze společné nástroje EU či na bilaterální úrovni budeme v tomto i nadále pokračovat.

V otázce migrace Evropská rada bude i na svém dalším zasedání pokračovat v diskusi o prevenci migrace a boji proti pašerákům. Pokud jde o reformu azylového systému, díky úsilí České republiky a našich spojenců jsou kvóty definitivně pasé. Jednání teď pokračují na pracovní úrovni a zaměřují se na nalezení shody pod vedením rakouského předsednictví. Zásadní rozdíly mezi pozicemi členských států nicméně přetrvávají. Jednání bude proto pokračovat i pod rumunským předsednictvím v první polovině příštího roku.

Migraci musíme každopádně zastavit před tím, než dorazí do Evropy, a klíčová v tomto směru bude spolupráce s třetími zeměmi. Vláda České republiky proto plně podporuje myšlenku masivního a komplexního investičního a rozvojového plánu pro Afriku, který Komise představila v druhé polovině letošního roku.

V oblasti vnitřního trhu Evropská rada by se měla vyjádřit k dokončování této politiky a vyzvat k přijetí co největšího počtu otevřených iniciativ před evropskými volbami. Česká republika patří dlouhodobě ke státům, které silně podporují dokončení společného trhu. Například v oblasti služeb jsme za poslední roky téměř nepokročili a podle našeho postoje je to chyba a promarněná příležitost. Usilujeme proto o co nejambicióznější závěry Evropské rady k tomuto tématu, včetně toho, že se upozorňuje na konkrétní nedostatky.

Budeme prosazovat, aby se společný trh stal jednou z klíčových priorit i pro příští Komisi, která bude vznikat po volbách do Evropského parlamentu v druhé polovině příštího roku.

Mezi další záležitosti, ke kterým se bude Evropská rada vyjadřovat, patří několik témat. Jedním z nich je boj proti dezinformacím. To je také jedna z priorit vlády České republiky, a jak jsem o tom hovořil, Evropská rada to již projednávala na svém říjnovém zasedání. V tomto směru vítáme, že paní vysoká představitelka Mogherini předložila akční plán pro další kroky v této oblasti.

Souhlasíme s tím, že je třeba posílit odolnost Evropské unie vůči dezinformační kampani. Dále Evropská rada ocení pokrok v oblasti vnější bezpečnosti. Jedná se například o zahájení stálé strukturované spolupráce při přípravě evropského obranného fondu či posílení civilního krizového řízení.

Po ukončení Evropské rady bude probíhat eurosummit v inkluzivním formátu euro 27, projednáván bude návrh balíčku k prohloubení hospodářské a měnové unie, a v tomto balíčku bude jak návrh reformy evropského mechanismu stability a posílení stávajícího mechanismu pro jednotný fond pro řešení krizí, tak i jiné návrhy pro zlepšení finanční odolnosti eurozóny. Ačkoliv se tato problematika netýká přímo České republiky, jsme rádi, že eurosummit proběhne v inkluzivním formátu. Je dobře, že i přípravná jednání euroskupiny byla otevřená i ministry financí z neeurozónových, neeurových členských států.

Česká republika jako otevřená ekonomika s hlubokými vazbami na eurozónu má strategický zájem na stabilitě a prosperitě eurozóny a proto obecně vítáme pokrok ve snižování rizik v bankovním sektoru. Než bude moci být přistoupeno ke sdílení rizik v rámci bankovní unie, musí proces snižování rizik dále pokračovat. Pokud jde o návrhy centrální stabilizační funkce Česká republika

je k nim v současnosti skeptická, neboť se obává, že by tento krok mohl oslabit tlak na provádění nezbytných reforem a zodpovědné fiskální politiky na národní úrovni. Obdobně Česká republika v této chvíli nepodporuje ani vytvoření samostatného rozpočtu eurozóny. Děkuji.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera: Děkuji, pane navrhovateli, a prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Informaci projednal výbor pro záležitosti Evropské unie. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 13/1 a zpravodajem výboru byl určen pan senátor Václav Hampl, který má slovo. Prosím, pane senátore.

Senátor Václav Hampl: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené senátorky, vážení senátoři. Evropský výbor projednal informaci, která v tu chvíli byla možná o něco méně kompletní, než dnes, na svém zasedání začátkem prosince, tuším 4. prosince, nicméně ve své podstatě se shodovala s tím, co jsme tady slyšeli. Přípravy zasedání Evropské rady samozřejmě probíhají do poslední chvíle, takže dnes máme kompletnější a přesnější představu, než jsme měli před týdnem nebo před dvěma týdny.

Nicméně fakticky si myslíme, že pokud jde o témata a o postoj vlády, tak jak je deklarovala k nim, jsou v souladu s tím, jak tato témata projednáváme zde v Senátu, čili v zásadě je možné tuto informaci vzít na vědomí.

Má to, řekněme, dvě výjimky nebo spíše možná dvě doplnění. Jedno se týká víceletého finančního rámce jakožto nepochybně jedné z důležitých agend, která na programu Evropské rady budou. Tady připomínám, že jsme k víceletému finančnímu rámci přijali poměrně důkladně zde mezi námi usnesení, projednávaly ho tuším tři naše výbory. Usnesení jsme přijali 17. října, čili navrhuje, abychom se usnesli v tom smyslu, že připomínáme toto své usnesení a předpokládáme, že v těchto mantinelech vláda nebo premiér k tomuto jednání bude přistupovat. To je jedna věc.

Druhá věc se týká relativně aktuální situace, tj. Kerčský průliv, to je incident v Černém moři. Ono se říká v Azovském moři nebo v Kerčském průlivu, leč fakticky k incidentu došlo mezi ruskými a ukrajinskými plavidly v mezinárodních vodách v Černém moři. To je věc, kdy víte, že tento Senát i dlouhodobě se o problematiku zemí Východního partnerství zajímá, podporuje jejich evropské směřování. A to platí i pro Ukrajinu. A i proto považujeme tuto záležitost za vysoce významnou a za takovou, která je potřeba, aby na půdě Evropské rady byla explicitně projednávána.

Potěšilo mě, že pan ministr říká, že s tím už se počítá. V momentě, kdy my jsme připravovali toto usnesení, ještě nebylo jisté, že takovéto téma bude vzneseno. Nicméně považujeme za užitečné v tomto směru využít usnesení, které po důkladné rozpravě přijal náš zahraniční výbor a vlastně ho ocitovat, ocitovat to, že Evropská rada by měla k tomuto zaujmout jasné stanovisko, odsoudit použití síly v mezinárodních vodách, zajistit svobodnou plavbu Kerčským průlivem a svobodný přístup k ukrajinským přístavům v Azovském moři a zejména vyzvat všechny strany ke zdrženlivosti tak, aby tento konflikt pokud možno alespoň neeskaloval.

Pokud jde o migrační a azylovou problematiku, myslím si, že tak, jak to nyní pan ministr řekl, pokud jde o konturu, jak by to mělo být projednáváno na Evropské radě, z hlediska dosavadního projednání v Senátu k tomu asi netřeba něco dodávat. Jenom avizuji, že nás čeká projednání azylového balíčku, kde se k věcem azylu – a jenom připomínám, že migrace a azyl jsou volně spojené

nádoby, jsou to dvě lekce, různé věci, nebo lekce, různé termíny – vrátíme podrobněji. Děkuji vám za pozornost.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera: Děkuji, pane kolego, a prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. A otevírám rozpravu. Do rozpravy se nikdo nehlásí, takže rozpravu končím a budeme po znělce hlasovat o usnesení tak, jak ho přednesl pan zpravodaj Václav Hampl.

Aktuálně je přítomno 63 senátorek a senátorů, aktuální kvórum je 32.

Zahajuji hlasování. Prosím, kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. A kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že v **hlasování č. 5** se z 63 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 32 pro vyslovilo 57, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Já děkuji panu ministrovi a děkuji panu zpravodajovi. My se vystřídáme.

Další část schůze řídil místopředseda Senátu Jan Horník.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Takže jsme se teď vystřídali. Budeme projednávat bod, kterým je

4.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb.,
o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce
představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců
a poslanců Evropského parlamentu,
ve znění pozdějších předpisů
(senátní tisk č. 2)**

Jedná se o senátní tisk č. 2. Tento návrh zákona jste obdrželi jako senátní tisk č. 2. Návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová, kterou nyní prosím, aby nás seznámila s návrhem zákona. Vítám ji mezi námi.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, vážený pane předsedající, vážené dámy senátorky, vážení páni senátoři. Účelem návrhu zákona, který se mění zákon č. 236/1995 Sb., který předložila má předchůdkyně, o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, je zmírnit nárůst výše platových základů představitelů státní moci.

Ten je zapříčiněn nejen průběžným růstem průměrné mzdy v nepodnikatelské sféře, ale také postupným zvyšováním násobku průměrné mzdy, používaného za účelem stanovení platové základny představitelů státní moci na základě ustanovení § 3a v zákoně č. 236/1995 Sb.

Vládou předložený návrh novely má do budoucna stabilizovat výši násobku pro výpočet platové základny představitelů státní moci na hodnotě 2,5, která je platná pro kalendářní rok 2018, tak, aby nedošlo k mimořádnému skokovému navýšení násobku platové základny představitelů státní moci na 2,75 násobek průměrné mzdy v nepodnikatelské sféře, a to již od 1. ledna 2019.

Dále návrh zákona uvádí do souladu právní úpravu s rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR, podle kterého se v praxi postupuje již od roku 2015. Proto

se navrhuje upřesnit, že pro účely výpočtu platových základů se má použít údaj o průměrné nominální měsíční mzdě na přepočtené počty zaměstnanců v nepodnikatelské sféře, nikoliv o průměrné nominální měsíční mzdě fyzických osob v nepodnikatelské sféře.

Ačkoliv byly v Poslanecké sněmovně PČR k návrhu zákona uplatněny pozměňovací návrhy, tento návrh byl schválen ve vládou předloženém znění. Vláda tento návrh schválila v únoru 2018. Následně jej projednal na své schůzi konané dne 5. prosince senátní VHZD, tento výbor návrh zákona nepodpořil a doporučil Senátu vrátit jej Poslanecké sněmovně s pozměňovacím návrhem, který spočívá v zakotvení postupného růstu násobku průměrné mzdy v nepodnikatelské sféře v letech 2019 a 2020, tak, že by se výše platové základny pro představitele státní moci na úrovni 2,75 násobku průměrné mzdy v nepodnikatelské sféře uplatnila až v roce 2021. Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, dovoluji mi, abych vás požádala o podporu návrhu zákona ve znění předloženém Poslaneckou sněmovnou. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Děkuji, paní navrhovatelko, prosím vás, abyste zaujala místo u stolku zpravodajů. Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona VHZD. Usnesení vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 2/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Vladislav Vilímc, kterého prosím, aby nás nyní seznámil se zpravodajskou zprávou. Máte slovo.

Senátor Vladislav Vilímc: Děkuji, pane předsedající, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, vážená paní ministryně. Já nejprve přečtu usnesení VHZD - k tomuto návrhu zákona nebo k novele zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci, k senátnímu tisku č. 2.

Po úvodním slově zástupce předkladatele Petra Hůrky, náměstka ministryně práce a sociálních věcí ČR, po zpravodajské zprávě senátora Vladislava Vilímce a po rozpravě výbor doporučuje Senátu PČR vrátit návrh zákona Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy, které tvoří přílohu tohoto usnesení, určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu senátora Vladislava Vilímce a pověřuje předsedu výboru, senátora Vladislava Vilímce, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu ČR.

To je 9. usnesení z 2. schůze senátního VHZD.

K tomu pozměňovacímu návrhu se chystám vystoupit pak v obecné rozpravě. Chtěl bych dodat, že přesně - tak jako paní ministryně - také řeším usnesení nebo nález Nejvyššího soudu o přepočtených počtech zaměstnanců, takže to je vlastně stejné, jako je vládní návrh zákona. Jinak podle tohoto institutu se postupuje několik let, protože samozřejmě se muselo naplnit usnesení Nejvyššího soudu, takže pouze se to dává do zákona. A pak je tam samozřejmě ta změna, to postupné zmrazování toho koeficientu ke stanovení platové základny. Víte, já nechci teď úplně dlouho mluvit ke své zpravodajské zprávě. Ale jako poslanec si pamatuji mnohé vládní návrhy zákona k těmto platům. Ono je dobré si to přečíst zpětně.

Většina návrhů zákona byly snahy, které někdy prošly, někdy neprošly. Někdy byly dlážděny dobrými úmysly a výsledek byl velmi kontroverzní. Byly to velmi nesystémové snahy o změnu tohoto návrhu zákona. Jenom pro oživení paměti, v letech 2011 až 2014 činila platová základna 51 731 Kč. Dostala se do úrovně, že byla nižší než platová základna, která byla platná v roce 2006. A co udělala vláda v roce 2014? Místo toho, aby se snažila obnovit nějak to

rozmrazení té platové základny na ten koeficient 2,75, tak přišla s dalším zmrazením platové základny. Já jsem se teď díval, kolik to bylo. Na tři roky, mělo to platit do 31. 12. 2018. Ta částka byla 52 248. To předložila vláda v minulém volebním období. To znamená, v zásadě teď je platová základna někde kolem nebo nad 70 000, kdyby se býval schválil ten vládní návrh zákona, ten nesystémový, tak ta platová základna by byla 52 248 Kč. To znamená, ani ne dvojnásobek průměrného platu v nepodnikatelské sféře.

Návrh zákona, který teď předložila ne tato vláda, paní ministryně nebyla autorem tohoto návrhu, ale ta předchozí vláda, vláda bez důvěry, tak se pokusila opět jaksi nastavit nějakou nesystémovou změnu. Víte, debata o platech je debata, která je někdy velmi emotivní, sledována médií. Je to zajímavá záležitost. Je třeba si uvědomit, že se mnohdy volá po stanovení jakéhosi automatu. Ale ten automat máme v tom zákoně. Tam je koeficient 2,75. To znamená, vláda bez tedy dalšího, nevím, jestli došlo k nějakému projednání s politickými stranami v Poslanecké sněmovně, tak se rozhodla, že od 1. ledna 2019 nebude uplatněn koeficient 2,75násobku, ale sníží se na 2,5 násobku. To znamená, sníží se ten koeficient, protože by tzv. došlo ke skokovému navýšení platové základny a tedy i platu představitelů státní moci.

Já bych chtěl jenom ještě dodat, budu mluvit pak v té rozpravě, pokud bude, tak bych chtěl dodat, že podle toho zákona se nestanoví platy jen senátorů, poslanců, členů vlády, prezidenta republiky a soudců, ti mají prostě trojnásobek, ti si vlastně dosáhli trojnásobku toho koeficientu, toho průměrného platu v nepodnikatelské sféře, ale i další instituce. Velmi vážené, některé nevznikly ani na základě ústavy nebo ústavních zákonů. S výjimkou Nejvyššího kontrolního úřadu. To znamená, podle tohoto návrhu zákona se stanoví platy také členům kolegia Nejvyššího kontrolního úřadu, členům Rady Úřadu pro studium totalitních režimů, členům Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, členům Rady Českého telekomunikačního úřadu a také členům Národní rozpočtové rady. To znamená, nejde pouze o tzv. ústavní činitele, jak se někdy ve zkratce také říká.

Takže my, pokud zasahujeme nějak nestandardním způsobem do platu představitelů státní moci, tak taky ovlivňujeme legitimní očekávání u těch, řekněme, zástupců institucí dalších, o kterém jsem mluvil. Proto VHZD shledal, že není žádoucí nadále jaksi nesystémovým způsobem zasahovat do zákona o platech představitelů státní moci.

A pokud vláda, v tomto se já s vládou shoduji, pokud vidí jediný problém, jiný problém nebyl nikdy nepředložen, jediný problém v tom zákoně je, že mezi lety 2018 a 2019 dochází k takovému tomu skokovému navýšení té platové základny, tak učinil výbor logicky to, co měla učinit vláda. Měla rozložit to rozmrazení na další tři roky. To je smyslem toho pozměňovacího návrhu, který předložil VHZD. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Děkuji vám, pane senátore. Prosím vás, abyste se posadil ke stolku zpravodajů, sledoval rozpravu a zaznamenával případné další návrhy, k nimž můžete po skončení rozpravy zaujmout stanovisko. Táhá se, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem se nezabývat? Ano, vidím kolegu Hampla. A kolega, senátor Václav Láška.

Senátor Václav Hamp: Paní ministryně, kolegyně a kolegové, předkládám tento návrh, aby Senát vyjádřil svoji vůli návrhem zákona se nezabývat. Jenom snad ne pro vás, ale pro ty, co sledují tento přenos venku, na

doplnění uvádím, že tento návrh není o tom, že by Senát jakkoli projednávání toho zákona zdržoval, naopak ten návrh je o tom, že by ten návrh zákona, ve znění schváleném sněmovnou, putoval přímo k prezidentovi. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Děkuji. Protože nevidím žádný klub, že by vetoval tento návrh nezabývat se, tak přistoupíme hned k hlasování. Já spustím znělku.

V sále je aktuálně přítomno 67 senátorek a senátorů, aktuální kvórum je 34. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Děkuji.

Výsledek hlasování, při kvóru 34 pro bylo 32, proti bylo 8.

Pokračujeme tedy v jednání.

Otevírám obecnou rozpravu. Jako první se do ní hlásí místopředseda Jiří Oberfalzer.

Místopředseda Senátu Jiří Oberfalzer: Pane předsedající, paní poslankyně, vážené kolegyně a vážení kolegové. Já musím říct, že jsem proti tomu návrhu. Mám zde před sebou takový hezký graf. Já vám ho ukážu. On je sice maličký, ale tam ty křivky uvidíte určitě. Padají ve směru doprava. Děje se tak dlouhodobě. Existovalo pravidlo nebo vzorec, že platy zákonodárců a od nich odvozené další platy institucí jsou trojnásobkem toho průměrného platu v nevýrobní sféře. Vždycky se naskytla nějaká příležitost, nějaké okolnosti, jako byly třeba povodně v roce 2002, světová nejprve finanční, posléze hospodářská krize v letech 2009, 2010 a dál, při kterých docházelo tedy k sebeomezení mezd zákonodárců a na ně navazujících tedy dalších osob. Důvod byl ušlechtilý. Šlo o to ukázat, že když je zle, tak umíme také se uskromnit.

Kalouskův návrh na zmrazení měl jasný horizont, myslím, že to byl rok 2014 nebo 2016. 2015, děkuji, tady slyším náповědu. Jo, tady ho vidím v grafu. Od té doby se měly platy rozmrazit. My jsme tady v těch debatách kolem toho zmrazení říkali a správně předvídali, že až by mělo dojít k rozmrazení, nastane ten problém, že ten skok bude velký. Proč byl ten skok tak velký? Protože mezitím ty průměrné mzdy rostly. Čili my jsme měli zmrazené platy po celou dobu, kdy tedy tomu vzorku, ze kterého se nám měly vypočítávat ty základy, prostě normálně rostly. Takže ve chvíli, kdy by se rozmrazily ty platy, tak by nastal skok, který pochopitelně se neodvažují zákonodárci veřejnosti vysvětlit a nechají to na novinářích, kteří ale vždy zásadně dezinterpretují, hovoří o tom, že si přidáváme. Takže ty 4 roky zmrazení a následné rozmrazení bylo interpretováno, jako že si skokově přidáme nehoráznou částku, místo abychom se zamysleli nad tím, že tedy ta nehorázná částka, je to ta částka, která nám postupně tedy z toho platu ubývala.

Byl tedy zvolen tzv. automat, nebudu to opakovat, tím se operuje v této debatě už celou dobu, kterým mělo být dosaženo nikoli původního koeficientu 3, ale 2,75, mělo by se to stát v lednu příštího roku. V součtu s tímto nárůstem o čtvrt procenta a s hospodářskou konjunkturou opět by to vedlo k vysokému nárůstu platů. Nicméně, kladu si otázku, je tedy třeba zmrazovat platy, když je krize a stejně tak když je konjunktura? Asi jo, z tohoto vyplývá, že tento návrh tady je a možná získá i zde silnou podporu.

To, že jsme nakonec akceptovali, že tedy z trojnásobku budeme přijímat 2,75 násobek, považuji za určitý ústupek, velkorysost, kterou si od nás lid žádá. Já si tím ale nejsem úplně jist. Ale do této debaty se pouštět nebudu. Nyní tedy říkáme, že i 2,75 je moc. Co se stane za rok? Pokud konjunktura nepomine, opět

dojde k nárůstu. A my si řekneme, že 2,75 je moc a že by bylo hezčí 2,15. A takhle to půjde do nekonečna, až tedy skončíme na průměrných platech.

Proč ne? Tak si všichni najdeme ještě nějaké vedlejší zaměstnání a budeme si vypomáhat jinak. Nemyslím si ale, že to je správné. Já si myslím, že společnost má nějakou hierarchii a Senát je druhá nejvyšší ústavní instituce. Poslanecká sněmovna třetí nejvyšší ústavní instituce. A odměňování by mělo odpovídat významu a postavení těchto institucí. Já chci upozornit, že my tady nerozhodujeme o svých platech. Bezprostředně ano, ale zde v této komoře sedí lidé, kteří skončí za dva roky, za čtyři roky, za šest let. My tedy rozhodujeme i o platech těch, kteří přijdou po nás. A nerozhodujeme tedy o svých platech, ale o platech zákonodárců, o platech příslušníků druhé nejvyšší ústavní instituce, to si uvědomme. Kolem nás se ovšem platy všech veřejných činitelů mění. Hejtmani, vrchní ředitelé, náměstci ministrů, ti všichni mají vlastně odměňování nezávislé tady na naší nějaké své kázni nebo chcete-li sebetřzni. Prostě platy rostou celé společnosti a my tady tím zásahem činíme to, že z celého systému, z celé té hierarchie, té pyramidy, vezmeme jeden segment a hodíme ho ven, protože my máme to právo o tom sami rozhodovat. A budeme demonstrovat lidu, jak jsme schopni se uskromnit. Myslím si, že je to falešné, je to prostě ryzí populismus. A nejzábavnější na tom je, že se tou tezí "nechceme rozhodovat o svých platech" vždy v té debatě ohánějí kolegové, přitom to ale neustále činí, protože kdyby nerozhodovali, tak je tady nějak zafixovaný koeficient, budiž, nechť je to 2,75 a už se do toho nebude zasahovat. Ale my to děláme neustále a znovu upozorňuji na toto. To je, prosím, vývoj toho koeficientu, abychom si rozuměli. Toho koeficientu, o kterém dnes zase hovoříme. Čili my změnami koeficientu neustále rozhodujeme o svých platech. A já si to nepřejí. Já chci, aby to bylo nezávislé, je to tak spravedlivé. Protože budeme-li odvozovat platy od průměrného příjmu v nevýrobní sféře, tak budou stoupat nebo klesat podle toho, jak se bude ekonomice dařit a jak se bude dařit zaměstnancům. A to je asi nejsprávnější. Takže těmito dobrými úmysly, které stojí a možná ani nebudou přiznávat, že jsou to dobré úmysly, já myslím, že je to ryzí populismus, je to sbírání hlasů, vlastně děláme přesný opak toho, co bychom měli. Zasahujeme neustále do svých mezd. Takže buď je společnost schopna smířit se s tím, že společnost má nějakou stratifikaci, má nějakou pyramidu významu, postavení, nebo tedy přijmeme nějaký předpoklad o absolutní rovnosti. Víme, že pokus tady byl, trval 40 let, ale nebyl dosažen. Žádné rovnosti nebylo dosaženo ani za komunismu. Dobře víte. Dneska nejrovnostářštější země je možná Severní Korea, ale ani tam nejsou na tom všichni stejně. Nemluvím o Kim Čong Unovi, nebo jak se jmenuje, ten samozřejmě má komunismus, ten má vše, co potřebuje a co si zamane, ten ano. Ale pak tam máte příslušníky armády, ti se mají jistě daleko lépe než nějaký zemědělec někde v nějaké zaostalé oblasti. Čili rovnostářství je podle mého soudu myšlenka nebezpečná pro demokratickou společnost. A já se bojím, že tyto tendence, které se vždy objevují kolem mezd, vlastně o nic jiného neusilují než o to, abychom demonstrovali lidem, jak jsme skromní, jak nejsme chamtiví a jak jsme vlastně jako jedni z nich.

Uvědomte si ale, že oni nás zvolili. Já jsem nehlasoval pro zmrazování platů v posledních letech ani pro ten automat, který přišel namísto skokového vyrovnání za ty 4-5 let, po kterých byl koeficient snížen. Přesto jsem byl zvolen. Já si myslím, že toto lidi zajímá vždy jen ve chvíli, kdy to někdo rozproudí. Za chvíli budou Vánoce. Ty Vánoce budou nejbohatší, nejštědřejší ze všech let, která ČR má za sebou. Lidi začnou mít jiné myšlenky a nemyslete si, platy se nebudou zabývat už v půlce ledna. Je to falešné a myslím si, že je to hlavně systémově nesprávné. Opakuji, že považují za naprostý nesmysl, abychom jednotlivost

z celého systému odměňování všech nejrůznějších veřejných činitelů vytrhovali a rozhodovali o ní separé.

Děkuji.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Děkuji vám, pane místopředsedo. A další do rozpravy se hlásí pan kolega Michal Canov.

Senátor Michael Canov: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážená kolegyně, vážení kolegové, to, proč jsme dnes tady, je situace, že v roce 2019 oproti roku 2018 by se měla změnit situace tak, že poslanci a senátoři by měli vyšší procentní navýšení svých mezd, než je v běžných profesích, o 10 %, což je způsobeno změnou koeficientu z 2,5 na 2,75. Kvůli tomu se na nás zlobí média, kvůli tomu se na nás zlobí veřejnost a pan prezident Miloš Zeman dokonce nazval poslance a senátory nenažranci. Jenže podobně jako svět nevznikl v roce 2018, tak v roce 2018 nevznikly ani zákonodárné sbory. Ty porevoluční vznikly, sněmovna v roce 90, Senát v roce 96. A tak jsem se podíval na celou historii, která je od počátku. A hle, výsledky tohoto mého pohledu dokazují, opakuji slovo - dokazují, že je to všechno jinak, ba přímo naopak.

Procentní navýšení poslanců a senátorů za tu dobu je nižší než procentní navýšení u mezd v běžných profesích. A proto jsem si shrnul toto vše do porevolučních dějin platů představitelů státní moci, poslanců, senátorů, soudců a dalších s tím, že hlavní roli v těch dějinách zastávají tvůrce, premiér Miloš Zeman, a bořitel, ministr financí Miroslav Kalousek. Takže porevoluční dějiny platů představitelů státní moci, poslanců, senátorů a dalších.

Zaprvé od roku 1990 byly platy poslanců stanoveny napevno dle zákona č. 371/90 Sb. Od roku 1993 včetně dalšího platu ve výši měsíčního platu.

Zadruhé zákon č. 236/95 Sb. v roce 1995 sloučil do jednoho zákona platy poslanců a dalších představitelů státní moci včetně soudců. A určil je jako součin koeficientu a platové základny, která se odvozovala od platů na ministerstvech, jako souhrn nejvyššího platového tarifu a maximální výše osobního příplatku stanovených zvláštním předpisem s tím, že představitelům státní moci náležely i dva další platy ročně ve výši měsíčního platu.

Zatřetí dne 12. července 2002 byla s účinností od 1. ledna 2004 vyhlášena ve Sbírce zákonů část 33. novely číslo 309/2002 Sb., která zněla: "Platová základna činí od 1. ledna do 31. prosince kalendářního roku trojnásobek průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu za předminulý kalendářní rok.

Výši platové základny pro příslušný kalendářní rok vyhláší ministerstvo práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů sdělením." Tato část novely byla schválena přesně ve znění vládního návrhu, který schválila dne 1. listopadu 2000 tehdejší vláda, podepsal tehdejší premiér Miloš Zeman a první místopředseda Vladimír Špidla, a který byl rozeslán poslancům 15. prosince 2000. Výše uvedené tedy znamená, že to byl premiér ČR Miloš Zeman, který již v roce 2000 navrhl a poté prosadil v roce 2002 s účinností od 1. ledna 2004 v parlamentu závislost platů představitelů státní moci na průměrné mzdě v nepodnikatelské sféře spolu se zavedením platové základny ve výši trojnásobku, opakuji, trojnásobku průměrné mzdy a současně pro představitele státní moci ponechal v zákoně další plat.

Za čtvrté novela číslo 427 z roku 2003 Sb. sice následně tzv. zmrazila pro rok 2004 platovou základnu ve výši roku 2002, která platila dle novely č.

425/2002 Sb. již pro rok 2003, ve skutečnosti však udržela platovou základnu ve vyšší výši, než ji stanovovala metoda vlády Miloše Zemana, neboť do roku 2004 by koeficient přepočítaný dle metody vlády premiéra Miloše Zemana, tzn., v závislosti na průměrné mzdě v nepodnikatelské sféře velice převyšoval koeficient 3. Například již zmrazená platová základna pro rok 2003 by odpovídala koeficientu cca 3,33.

Za páté novela číslo 626/2004 Sb. ze dne 26. listopadu 2004 s účinností od 1. 1. 2005 rušila u představitelů státní moci v zákoně další plat, což kompenzovala navýšením platových koeficientů například u poslanců z 1,00 na 1,08. Tyto změny znamenaly pro představitele státní moci nepatrné snížení platů namísto z dosavadních 13x1,00 na 12,96. 12x1,08.

Za šesté od 1. ledna 2004, resp. od 1. ledna 2005 tak byl nastaven platový automat, který zaručoval, že platy představitelů státní moci budou napořád ve stejném poměru ke mzdám fyzických osob v nepodnikatelské sféře. Tento automat zaručoval kopírování změn platů v nepodnikatelské sféře na období konjunktury stejně jako na období stagnace či dokonce krize. Stačilo jediné, do tohoto automatu nezasahovat.

Za sedmé to byl ovšem Miroslav Kalousek, který to nevydržel a jako ministr financí prosadil od roku 2008 do roku 2010 zmrazení, a to zákonem číslo 261/2007 Sb., údajně z důvodu krize a po dobu krize. Čin to byl nesmyslný a především nelogický, protože právě nevázanost na průměrnou mzdu zaručovala při stejném koeficientu stejnou křivku platů u představitelů státní moci jako u fyzických osob v nepodnikatelské sféře. Tímto zmrazením klesla do roku 2010 de facto platová základna o cca 20 % na 2,5násobek. Zatímco totiž byly platy představitelů státní moci zmrazené, stouply platy fyzických osob v nepodnikatelské sféře o 20 %.

Za osmé v prosinci 2010 bylo za opětovného ministra financí Miroslava Kalouska uzákoněno novelou číslo 425/2010 Sb. další zmrazení platové základny na roky 2011-2014 ve výši 51 731 Kč, což ve skutečnosti znamenalo další snížení koeficientu. Pro rok 2013 to například znamenalo, že ve skutečnosti se koeficient snížil na 2,11, neboť průměrné mzdy za rok 2011 činily dle ČSÚ 24 319. 51 731 děleno 24 319. Teprve po této době by platil koeficient, nikoli však původní Zemanův 3, ale nově Kalouskův 2,5.

Za deváté si soudci u Ústavního soud prosadili, že s ohledem na princip legitimního očekávání jim náleží nadále koeficient 3. Ten pro jejich platy platí dodnes a Poslanecká sněmovna se ve svém současném návrhu jejich koeficientu nedotýká.

Zadesáté u poslanců, senátorů a dalších představitelů se alespoň novelou č. 11/2013 Sb. ze dne 28. prosince 2012 podařilo do 1. ledna 2015 zdvihnout koeficient na 2,75, resp. zmírnit jeho snížení z původního koeficientu 3.

Za jedenácté další novelou č. 359/2014 Sb. ze dne 28. prosince 2014 se však vložil do zákona § 3a, který poslancům snížil koeficient na rok 15 na 2,25, rok 16 na 2,35, rok 17 2,45 a pro rok 18 na 2,5.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, před námi jsou v obecné rozpravě dvě základní možnosti, jak naložit s návrhem novely z Poslanecké sněmovny, pokud je někdo navrhne.

A) přijetí návrhu novely ve znění z Poslanecké sněmovny. V případě přijetí návrhu novely z Poslanecké sněmovny bude pro poslance a senátory pro rok 19 a další platit koeficient 2,5 a procentní nárůst jejich platů by byl v dlouhodobém srovnání od doby zavedení jejich závislosti na mzdách v nepodnikatelské sféře, tj. od roku 2004, resp. 2005 o 16,7 %, tedy 2,5 lomeno 3, nižší jak oproti

procentnímu nárůstu mezd v nepodnikatelské sféře, tak oproti procentnímu nárůstu platů soudců.

B) zamítnutí návrhu novely z Poslanecké sněmovny. V případě zamítnutí návrhu z PS bude pro poslance a senátory pro rok 19 a další platit koeficient platit 2,75 a nárůst jejich platů by byl v dlouhodobém srovnání od roku 2004, resp. 2005 i tak nižší, a to o 8,3 %, 2,75 lomeno 3. A to jak oproti procentnímu nárůstu mezd v nepodnikatelské sféře, tak oproti procentnímu nárůstu platů soudců. V případě, že nebude přijat ani návrh na schválení, ani návrh na zamítnutí, pokud bude předložen, návrhu novely z PS, bude se projednávat pozměňovací návrh VHSD, který navrhuje postupný růst koeficientu v dalších letech na 2,55, 2,65 a pak by skočil na těch 2,75. Přestože tento pozměňovací návrh pouze snižuje v čase nižší dlouhodobý procentní nárůst platů poslanců a senátorů z 16,7 % na 8,3 %, podpořím ho a nebudu předkládat vlastní pozměňovací návrh. To ale nic nemění na tom, že by se v budoucnosti měl navrátit koeficient na hodnotu 3, který v roce 2000 schválila vláda Miloše Zemana při výchozím stanovení závislosti platů představitelů státní moc na platech v nepodnikatelské sféře a který byl v roce 2002 s účinností od 1. ledna 2004 schválen parlamentem a který platil do roku 2007, do neuvěřitelného počínání ministra financí Miroslava Kalouska.

On má ten premiér pravdu, fakt za vším je Kalousek, který celý tento systém rozbil. Při stanovení koeficientu 3 by byl v dlouhodobém srovnání od 2004, respektive 2005, procentní nárůst platů poslanců a senátorů zcela stejný – 3/3. Jako procentní nárůst mezd v nepodnikatelské sféře a procentní nárůst platů soudců. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Děkuji vám, pane senátore, a s přednostním právem vystoupit vystoupí místopředseda Senátu Jiří Oberfalzer.

Místopředseda Senátu Jiří Oberfalzer: Děkuji, pane předsedající. Já jsem zapomněl dát návrh na zamítnutí.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Další ze senátorů, kdo je přihlášen, je Vladislav Vilímeč.

Senátor Vladislav Vilímeč: Vážený pane místopředsedo, vážené paní senátorky, páni senátoři. Já jsem avizoval, že se přihlásím ještě v obecné rozpravě k tomuto návrhu zákona, a hlavně k pozměňovacímu návrhu. Pan senátor Canov vyčerpávajícím způsobem uvedl celou historii tohoto zákona, pouze s tím dovětkem, že si nemyslím, že bych nedémonizoval pouze Miroslava Kalouska. Myslím, že to je takové jednostranné vidění ve vztahu k tomuto návrhu zákona.

V zásadě všechny vlády se snažily, jak jsem uvedl, předkládat nesystémové změny a mnohdy parlament musel ty věci napravovat. Jako je napravil v roce 2014, kde to byla vláda Bohuslava Sobotky, která navrhovala další zmrazování platů. Jak jsem zde uváděl.

Problém skokového navýšení je spojen s tím, že v roce 2014, já jsem tehdy byl v Poslanecké sněmovně, nebyl schválen ani komplexní pozměňovací návrh rozpočtového výboru, ani komplexní pozměňovací návrh sociálního výboru, který v zásadě postupně navyšoval koeficienty až do toho obecně platného koeficientu 2,75. Kdyby tomu tak bylo, tak jsme to nemuseli dnes řešit. Ale když tehdy prošel návrh Jana Hamáčka, který byl hodně ovlivněn pozicí Bohuslava Sobotky, tak jsem věděl, že opět nastane problém v roce 2018 a 2019.

Když se podíváte na ty pozměňovací návrhy, kdyby tehdy skutečně prošel návrh rozpočtového i sociálního výboru, nemuseli bychom to řešit. Nemuseli jsme to řešit. Protože byla snaha nějakým způsobem do toho vnášet – a teď nevím, jestli to byla snaha dlážděná dobrými, nebo nedobrymi úmysly – v nějaké nesystémovosti, tak opět po 4 letech tady máme tento návrh zákona.

Ten pozměňovací návrh, abych tu nemluvil dlouho o té historii, protože pan Canov to tady vzpomněl velmi obšírně, ale správně, protože tak to skutečně probíhalo, tak ten návrh zákona, ten pozměňovací návrh, se snaží neměnit koeficient, dodržet platný zákonný stav. Myslím, že Senát by se měl snažit dodržet zákon, nepřistupovat na nějakou nesystémovou změnu. Ať už byla vyjmenována nějakým vyšším růstem platů v nepodnikatelské sféře apod. A abyste měli číselnou představu, protože tady se pořád mluví o koeficientech, z toho si nikdo moc, hlavně novináři, nevezmou.

Tak podle návrhu postoupeném Poslaneckou sněmovnou, pokud bychom se tím návrhem nezabývali, nebo ho přijali, tak by základní plat – teď mluvím o poslancích a senátorech – od 1. ledna 2019 činil 82.400 Kč. Pokud by byl přijat pozměňovací návrh hospodářského výboru, s tou strategií postupného navyšování, tak by od příštího roku v roce 2019 činil plat poslanec a senátora ve výši 84.000. To znamená o 1600 více. Jestli to vzbuzuje nějaké emoce, nevím. A když mluvíme o procentech navýšení, tak procento navýšení oproti platu v roce 2018 je zhruba asi 10,5 procenta. Kdežto uváděno v návrhu zákona postoupeném Poslaneckou sněmovnou je to 9 procent.

Je to velmi rozumný návrh. Dokonce – a neměl bych to říkat – zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí, kteří byli na hospodářském výboru, doufám, že z toho paní ministryně nebude vyvozovat nějaké zvláštní záležitosti, tak to považuji za rozumnou záležitost. To znamená, pokud neprojde návrh zákona, respektive nebude návrh zákona zamítnut, tak bych požádal skutečně, bez ohledu na to, co píše média, jak to karikují apod., aby Senát setrval na platném znění zákona. Aby udělal to, co měla udělat předchozí vláda, poslat nám ten návrh v tom postupném navyšování, nebyl by žádný problém. Nevím, proč to neudělala? Víceméně my tady opravujeme vládní návrh zákona.

V roce 2021 bude platit koeficient 2,75. V tuto chvíli byl koeficient 2,75 v roce 2014 nastaven na základě dohody všech politických stran, které byly tehdy obsaženy v Poslanecké sněmovně. To znamená, že v tomto ohledu byl jednoznačný souhlas. A nikdy později se ten koeficient nezpochyboval. Nevidím jediný důvod, proč bychom to teď zase měli měnit. Protože dojde k tomu nebezpečí, o kterém mluvil pan místopředseda Oberfalzer i pan Canov, že se neustále budeme každý rok, nebo každé 4 roky, bavit o tom, jestli 2,5 nebo 2,75 je hodně, nebo málo, jestli 2,5 je hodně, nebo málo. Setrvejme na platném zákonném stavu, protože se to bohužel v roce 2014 nenapravilo tak, jak se to napravit mělo. Tak to napravme, s tím, že se snažme tím pozměňovacím návrhem zabránit skokovému nárůstu platů. Protože když tomu zabráníme a nastavíme to do roku 2021, tak pokud tady nebude nějaká snaha vlády nebo poslanců, senátorů do toho opět zasahovat, tak jsem přesvědčen, že už to nikdy nebudeme muset znovu projednávat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Děkuji vám, pane senátore, a s přednostním právem vystoupí místopředseda Senátu Milan Štěch. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, já jsem využil přednostního práva, abych navázal na

pana Vilímce, protože také jsem drobet pamětník. Chci jenom říci na úvod, že ať tady přijmeme, co přijmeme, tak problém nevyřešíme. Protože je to nakonec o té nominální částce, kterou zákonodárci dostávají, a ta bude v Čechách, na Moravě a ve Slezsku budit vždycky emoce. Myslím si, že ty emoce jsou přece jen u nás o něco větší než možná v zemích na západ od nás, ale je to tak. A občané si můžou maximálně vyměnit nás.

A já hned řeknu, že navrhuji schválit to, co přišlo z Poslanecké sněmovny, protože chci ušetřit sebe i Senát toho, abychom byli podrobováni dalším polemikám, které pro nás nedopadnou v žádném případě dobře. A říkejme si, že to je, nebo není populismus, je to prostě realita. Já bych chtěl říci, že souhlasím s tím, že před pár lety, kdy byla finanční a hospodářská krize, se v Čechách řešila problematika tehdejší vládou, že restrikce, které svět přinesl sám o sobě, se vyřešily v Čechách ještě většími restrikcemi a vedlo to k tomu, že jsme se dostali do zbytečně velkého hospodářského propadu, který jsme mít nemuseli. Protože když nemá soukromý sektor peníze a stát ještě začne uměle ty peníze stahovat, s cílem ušetřit, tak většinou to dopadne špatně, protože se ty negace vzájemně vynásobí.

Odnesy to i platy ústavních činitelů, což bylo samozřejmě asi namístě. Nenechalo se nic jiného čekat. A já souhlasím s tím, že vlastně ten koeficient zaručoval, že ty dopady byly stejné, jako byly v té nepodnikatelské sféře, ale politicky to asi bylo neudržitelné. A i ti, kteří dneska v politickém spektru říkají, že to je špatně, že se má říct jedinou koeficient pro vždycky a držet, tak sami to tehdy porušili. Při své vládní a parlamentní zodpovědnosti. A já jim to nevyčítám.

Já jim to nevyčítám, to je realita politiky. A jestli si myslíte, že se zavřeme do skleněné koule a to dění na ulici se nás nebude týkat, tak to je velký omyl. A já myslím, že to všichni nakonec víme.

Ten návrh, o kterém tady pan Vilímeček hovořil, a proto jsem požádal o vystoupení, že se zmiňovaný koeficient v hospodářském výboru sněmovny, který byl asi také náběhovým systémem koeficientů, nakonec neuspěl.

Jan Hamáček tehdy předložil nějaký kompromis, který považoval, že dává šanci, že vůbec něco bude schváleno. A dnes je to samé, akorát je to v jiných číslech. Ale dneska se přišlo k tomu, že to číslo – ve sněmovně aspoň – je příliš vysoké a že to politicky veřejnost nepřijímá, za pomoci médií. A já si myslím, že ať tam dáme jakékoli číslo, ať tam dáme tři čísla, ať zase uděláme delší náběhové období, budeme se k tomu vracet. A jediná možnost je, jestli chceme sami sebe jako politici i Senát ušetřit, příliš se tím nezaobírat. Proto jsem podpořil ten návrh, který tady byl přednesen, který obecně nemám rád – nezabývat se. A proto navrhuji, znovu opakuji, návrh schválit, protože ten problém stejně nevyřešíme. Dáme signál, že respektujeme druhou komoru v tom, že ona je ta komora, která nakonec nese zodpovědnost za státní rozpočet. My ne, my ho neschvalujeme. A myslím si, že to do určité míry i z tohoto pohledu patří především jim. Takže tolik můj názor. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Děkuji, pane místopředsedo, jenom se ptám, jestli to mám brát jako návrh schválit? Ano, děkuji. A další do rozpravy je přihlášen Tomáš Czernin. Máte slovo, pane senátore.

Senátor Tomáš Czernin: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři.

Já zaměstnávám ve svojí firmě asi 40 lidí. A musím říct, že nikdo z nich si nerozhoduje sám o svém platu. Jejich platy závisí na prosperitě té firmy a myslím si, že je přirozené, že platy ústavních činitelů jsou závislé na tom, jak

prosperuje stát. Takže to, že se tady o tom teď dohadujeme, považuji trošku za nedůstojné divadlo. Nedávno jsem se bavil s jedním členem Dolní sněmovny, nebudu tady samozřejmě říkat jeho jméno, ale říkal jsem mu ten můj postoj, že za správné považuji, aby platy ústavních činitelů se vyvíjely automaticky. A on mi dal zapravdu a říkal, no ale lidi to rádi slyší, když si to sami snížíme. Takže tím jenom dokázal, že to je populistické divadlo a toho já se účastnit nechci. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Děkuji, pane senátore, a poslední přihlášený je zatím pan senátor Patrik Kunčar. Máte slovo, pane senátore.

Senátor Patrik Kunčar: Dobré téměř poledne, pane předsedající, paní ministryně, kolegyně, kolegové.

Já už jsem svůj postoj k tomuto návrhu zákona vyjádřil tím, že jsem hlasoval pro návrh nezabývat se. To znamená, abychom to postoupili k podpisu prezidentovi, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Nicméně tím, že se otevřela rozprava, tak využívám příležitost, protože jsem podrobně poslouchal rozpravu, která byla vedena v Poslanecké sněmovně. Mně také vadí to, že se prakticky vytrhují z kontextu platy politiků, a už vůbec se nemluví o tom, že se koeficienty a navyšování platů týká také soudců, státních zástupců atd. Zatímco politiků je zhruba 300, pokud vezmu PS i Senát, tak soudců jsou přibližně 3000, státních zástupců je 1500. Máme podrobně spočítáno, kolik by činil dopad na státní rozpočet, pokud by se schválilo to zvýšené navýšení platů.

Já bych se proto chtěl zeptat, protože vím, že tento dopad v Poslanecké sněmovně padl, jaký je dopad na státní rozpočet v případě zvýšení platů soudcům a státním zástupcům? Myslím, že od té doby, kdy se to projednávalo v Poslanecké sněmovně, tak už by paní ministryně mohla mít k dispozici tato čísla. Víam, že tehdy tam to přesné číslo nezaznělo. A pak, když už se jedná o tento návrh zákona, proč se nedal do souladu koeficient nárůstu, který je nyní jiný pro soudce a jiný pro státní zástupce. Myslím si, že když už se do toho zasahuje takovýmto způsobem, tak by stálo za to, aby se ta několikakolejnost zrušila, aby měli všichni podobné podmínky pro svůj růst platů.

Nicméně abych ukončil to své vystoupení, znovu opakuji, že budu podporovat návrh, abychom schválili, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Děkuji vám, pane senátore, a jako další vystupující je přihlášen pan senátor Jiří Čunek. Máte slovo, pane senátore.

Senátor Jiří Čunek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové. Já nepodpořím návrh tohoto zákona. A to z jednoho prostého důvodu. Když se podívám, kolik v Poslanecké sněmovně i v Senátu máme funkcí s nějakým zvýšeným koeficientům, o kterých si myslím, že pouze nahrazují to, abychom mohli před lidem této země říct, že si nezvýšíme plat, ale zároveň máme spoustu funkcí, které nám ho zvyšují, tak bych možná navrhoval, abychom podle práce a toho, kolik... Aby byl zkrátka každý z nás oceňován podle práce. To je první věc. A druhá věc je, že hrát tuto hru, když jsme jednou uzavřeli nějakou dohodu a řekli si, jak budeme zvyšovat platy tak, abychom o nich nemuseli jednat, a kdykoliv si kdokoliv vzpomene, tak to samozřejmě u té skupiny, které to vadí – to jsou politici – děláme jinak než u skupiny, které to také vadí, ale na tu nesáhneme. A to je ta jiná sféra, o které mluvil pan senátor Kunčar, tak si myslím, že to je celé špatně.

To je jednoduché a hlavně je to pokrytecké. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Děkuji vám, pane senátore, a další poslední zatím přihlášený je pan senátor Ivo Valenta. Máte slovo, pane senátore.

Senátor Ivo Valenta: Dobrý den, pane předsedající, paní ministryně, dámy a pánové.

Já tu mám trošku jednodušší situaci, protože jsem měl to štěstí, že delší dobu podnikám a daří se mi, takže mě nikdo nebude podezírat v tom, že bych bojoval za nějaké zvýšení platů pro sebe. Ale já jsem přesvědčený o tom, že pokud jsou daná pravidla pro to, aby i senátoři i poslanci měli nějaké navýšení, které má nějaká pravidla, tak ať si za tím stojíme. A myslím si, že i média a všichni by to měli pochopit. A pokud jsou tady jiné názory, já je pokládám za velmi populistické a nešťastné, protože si myslím, že každý si zaslouží peníze za svou práci. A je zcela logické, že tam musí být nějaké navyšování, které má pravidla. A proto já osobně jsem hlasoval proti tomuto návrhu zákona. Budu podporovat navýšení. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Děkuji vám, pane senátore, a ptám se, kdo se ještě hlásí do rozpravy? Nikoho nevidím, nikdo se nehlásí, rozpravu končí. Táži se paní navrhovatelky, chce-li se vyjádřit k obecné rozpravě? Nechce se vyjádřit. Táži se pana zpravodaje garančního výboru, aby se vyjádřil k proběhlé rozpravě, prosím.

Senátor Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené paní senátorky a senátoři, já se vyjádřím pouze statisticky.

V obecné rozpravě vystoupilo 9 senátorů. Pan senátor Oberfalzer vystoupil dvakrát.

Jinak zazněl od pana senátora Oberfalzera návrh na zamítnutí. Od pana senátora Štěcha návrh na přijetí tohoto návrhu zákona.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Děkuji vám, pane senátore, a přistoupíme k hlasování.

Byl podán návrh schválit návrh zákona, ve znění postoupeném... (Hlasy z pléna, rozruch. Jedná se o zasunutí karet.)

Takže já ještě k pozdně příchozím, přihlaste se znovu a já dávám znětku.

V sále je aktuálně přítomno 60 senátorek a senátorů, aktuální kvórum je 31.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE.

Návrh byl zamítnut. Pro bylo 25 senátorek a senátorů, proti 13.

Proto přistoupíme k hlasování o zamítnutí. Tento návrh byl během rozpravy podán.

Aktuálně je v sále přítomno 63 senátorek a senátorů, kvórum je 32. Kdo jste pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE.

I tento návrh byl zamítnut. Pro bylo 11 senátorek a senátorů, proti bylo 17.

Zahajuji nyní podrobnou rozpravu.

Hlásí se pan kolega Vladislav Vilímec.

Senátor Vladislav Vilímc: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené senátorky a senátoři. Podle jednacího řádu jsem pochopil, že pokud je otevřena podrobná rozprava, tak o usnesení výboru coby pozměňovacím návrhu se automaticky hlasuje. Ale jsem nový senátor, a pokud by tomu tak nebylo, přihlašuji se samozřejmě jako předseda výboru a jako zpravodaj k tomuto návrhu, a žádám Senát, aby tento návrh - jako rozumný návrh - schválil. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Děkuji, pane senátore. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu uzavírám.

Zeptám se paní předkladatelky na její názor k onomu pozměňovacímu návrhu.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Jako předkladatelka doporučuji vyslovit s tímto návrhem nesouhlas. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jan Horník: Děkuji. Pan zpravodaj se již vyjádřil a budeme hlasovat.

Aktuálně je přítomno 65 senátorek a senátorů, aktuální kvórum je 33.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE.

Pozměňovací návrh byl zamítnut. Pro bylo 32 senátorek a senátorů.

To znamená, že tím pádem končí hlasování, nastane de facto marná lhůta.

Uzavírám tento projednávaný bod a končím 3. schůzi Senátu. Děkuji vám a přeji vám pěkný třetí advent.

Na shledanou za týden na 4. schůzi Senátu.

(Jednání ukončeno v 12.06 hodin.)

Těsnopisecká zpráva
Senátu Parlamentu České republiky
12. funkční období - 3. schůze
Vydává Kancelář Senátu, Odbor organizační
Valdštejnské nám. 4/17, 118 01, Praha 1

WWW.SENAT.CZ (DOKUMENTY A LEGISLATIVA) - TĚSNOPISECKÉ ZPRÁVY